

nogle af de Herrer, som repræsenterer kjøbenhavnste Valgkreds, og saa længe de ikke blive tagne tilbage, saa maa vi jo ogsaa i det Stykke antage, at de fastholdes, og sølgelig maa vi gaa ud fra, at disse Herrer lige saa stærkt som vi fordømme, at Ministeriet her har tilveiebragt en foreløbig Finantslov. Det vil for Eftertiden vel være værd at lægge Mærke til, om Ministeriet skulde faae en eneste Mand her i Thinget til aabent at sige, at Ministeriet stod paa Rettens Standpunkt og havde overholdt Landets Forfatning ved at udstede den foreløbige Finantslov. Dersom ikke en eneste Folkethingsmand skulde yde Ministeriet sin Tilslutning, saa tror jeg, at vi kunne vente snarere at blive fri for den Slags Love, og det tror jeg vil være den eneste Vej, ad hvilken den ærede Minister kan vente at komme tilbage til de regelmæssige Tilstande, som han igaar omtalte, at det var hans Opgave, og maatte være alle Parters Opgave at komme tilbage til. Det er ogsaa min Mening; men jeg tror, at den ærede Minister, naar han vil møde her i Folkethinget som Regjeringens Repræsentant, dog i visse Henseender maa kunne komme overens med denne Del af Rigsdagen.

G. Koch: Naar jeg har begjæret Ordet i denne Sag, saa er det ikke, fordi jeg smigrer mig med i nogen overordentlig Grad at have det høie Things Dre, men det forekommer mig, at vi staa lige over for en Beslutning, som er af den allerførste Bigtighed og maasse kan blive af den allerførste Betydning for vor fremtidige Udvikling, og jeg har derfor troet, at Enhver, der har en Overbevisning i saa Henseende, burde sige sin Mening, og jeg haaber tillige, at et forsonligt Ord fra min Side vil kunne finde et forsonligt Dre i denne Forsamling. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i at finde den nuværende Situation lystelig, jeg tror, at han indtager i saa Henseende et enestaende Standpunkt; thi jeg har endnu ikke fra nogen Side her i denne Sal hørt en Udtalelse, som bekræfter, at hans Standpunkt var det almindelige. Jeg har meget mere den Tro, at man fra alle Sider baade fra den høie Regjering og fra det ærede Flextals Side og fra denne Side i Salen er virkelig bedrøvet over den Situation, hvori vi befindes os, virkelig beklager at maatte erkjende, at vor Frihed er kommen ud paa glat Is, og at den i denne Stilling kan falde og maasse falde saaledes, at den ikke reiser sig igjen. Men hvis jeg altsaa har Ret i, at det er almindeligt ogsaa her i denne Forsamling at beklage den nuværende Situation, saa forekommer det mig egentlig at være temmelig unyttigt, ja, jeg vil sige, at det er uhensigtsmæssigt, uforvarsligt at fordybe sig alt for meget, alt for stærkt i Undersøgelser af, hvem der egentlig er Skyld i denne Situation; thi hvad nytter det? De Be-

skyldninger, der komme fra den ene Side i saa Henseende, mødes med Modbeskyldninger fra den anden Side, og disse gjensidige Beskyldninger forbitte Sindene og gjøre disse lidet oplagte til i Forening at fæste Diet paa det, som dog egentlig efter min Opfattelse maa være Alles Opgave i dette Øieblik, nemlig Bestræbelse for at komme ud over de nuværende Vanskeligheder og at komme paa ret Kjød igjen. Jeg tror, at hvis man kunde finde en Vej, der kunde bringe paa ret Kjød, saa vilde ikke blot et Flertal her i denne Forsamling, men saa vilde Flertallet i det danske Folk uafhængigt af, hvilke de politiske Anstuelser end maatte være, være meget taknemmeligt derfor. Jeg formaar ikke at se, hvorledes det Forslag, som det ærede Flertal har stillet i Anledning af den provisoriske Lov, skulde paa nogen Maade være i Stand til at føre til dette Maal. Jeg siger, at jeg formår ikke at se, hvorledes det skulde føre til Maalet at forkafe den provisoriske Finantslov, naar man ikke samtidig sørger for, at der gives en Bevilling, der gjør det muligt fremdeles at regjere Staten. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte sig i den Henseende, — og jeg maa bemærke, at hans Udtalelser heri Salen maa jeg tillægge saa megen større Betydning, som der i den Retning i den trykte Betænkning Intet indeholdes, — han udtalte sig saaledes, som om, hvis jeg ret har forstaaet ham, det var hans Mening, at det gjorde i Virkeligheden ikke saa meget, om vi bleve noget længere i, hvad han kaldte en ulovlig Tilstand, og at det derfor slet ikke var nødvendigt at gjøre videre i dette Øieblik end blot at dræbe Provisoriet og saa forøvrigt at lade dem, der vare ved Roret, sørge for det videre Fornødne. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig fatter, hvorledes man kan udtale sig saaledes; thi der maa dog være en Ekstjendelse af den Sandhed, at, hvis man beklager den nuværende provisoriske Tilstand, maa man med det samme beklage, at vi søres videre ud paa den Vej, som man nu befindes sig paa. Den ærede Ordfører gik i saa Henseende ogsaa videre. Han sagde: Grunden, hvorfor vi ville forkafe Provisoriet, det er, for at det skal blive rigtig klart ogsaa for Regjeringen, at den ved at udstede en ny provisorisk Finantslov aldeles ikke kan gjøre nogen som helst Regning paa at se dette billigt her af dette Thing, saaledes at altsaa enhver Betingelse og navnlig den Betingelse, som efter hans Opfattelse maa antages at ligge til Grund for § 25 i Grundloven, paa utvivlsom Maade ikke vil være til Stede, hvis Regjeringen, som han dog maatte anse som høist sandsynligt, vilde skride til at udstede en ny provisorisk Finantslov efter den nuværendes Forkastelse. Det forekommer mig imidlertid, at Ordføreren gjorde sig skyldig i en mærkbar Diglantese, thi er Noget vist, saa er det vel det, at, hvis dette Things Flertal, dette Thing, i dette Øieblik forkafter den provisoriske Finantslov uden at sætte en regelmæssig Bevilling i Ste-